

* న ర బ లి *

రచన: ఎం. ఆర్. మోహన్ రావు

క్రిరణుడు తన మేకపిల్లతో ఆవూరికి సమీపమున గల సెలయేటి ప్రవాహానికవచ్చి మేకపిల్లను లేత చిగుళ్లతో మేపుతూ చిన్నచిన్న ప్రవాహాలను తన తోపాటు చెంగుచెంగున దూకిస్తూ తను పచ్చగడ్డిలో విహరిస్తూ అక్కడనుండే పక్షుల గానములకు తన్మ యుడగుతూ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించటా నికి ఆలవాటుపడ్డాడు. ప్రతిరోజూ మేకపిల్లతో ఆటలాడుతూ ప్రేమతో పెంచుతూ సాయంకాలా నికి ఇంట్కి చేరుకుంటాడు.

మేకపిల్లను ప్రాణంనో సమానంగా చూచు కుంటాడు కిరణుడు. ఒక్క నిమిషము దాన్ని విడిచివుండలేకపోతాడు. తండ్రి ఆపల్లెకు నాయ కుడు. చెడుప్రవర్తన గలవాడు. మద్యమాంసాల విషయంలో చెప్పనక్కరలేదు.

ఇటువంటి పామరజనంలో కిరణుడు రాళ్ల గనిలో వజ్రమున్నట్టు వుంటాడు. కిరణుడు వాడి భావాలను ప్రవర్తనలను చూచి ఆసహ్యించుకుం టాడు. చిన్నప్పటినుంచి ఏదో కొద్దిగ విజ్ఞానం తెలిసినవాడు. కిరణుని ప్రవర్తనలను చూచి ఆ పల్లెప్రజలు నవ్వుకుంటారు.

పామరులకు దేవునకు బలి అను మూఢనమ్మ కము పూర్వులు నాటిన బీజం. ఆవూరి అమ్మవారి జాతర దగ్గరకువచ్చింది. ప్రజలంతా కులాసాగా చిరునవ్వుమొగాలతో చిందులు త్రొక్కు తున్నారు. వారి ప్రవర్తనను జూచి ఆసహ్యించుకున్నాడు. వారి సంతోషానికి కారణం తెలియదు. తల్లిదగ్గరకు వెళ్లి ప్రజల సంతోషానికి కారణమడిగినాడు. తల్లి జాతరను గురించి పూర్తిగా జెప్పింది.

కిరణుని మనస్సు ఒక్కసారే చివుక్కు చున్నది. తల్లి చెప్పటంతే తన కడురుగ ప్రత్య

క్షంగా జరుగుతున్నట్టు కనబడ్డాయి. మనస్సులో విచారం లేకత్తింది. తలవంచుకొని తన గదిలో వెళ్ళిపోయాడు. మేక పిల్లను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. కాగలించుకొని కన్నీరు కార్చాడు.

జాతర వృత్సవం రెండు రోజులు ఆనాడు తండ్రి మఠి తర స్నేహితులతో కిరణుని మేకపిల్ల దగ్గ రకు వచ్చారు. అప్పుడు కిరణ్ కన్నీరు గార్చుతూ లేత చిగుళ్లను దాని నోట్లో నిరికిస్తున్నాడు. తండ్రిని చూచి మర్యాద పూర్వకంగా నిలబడ్డాడు. స్నేహి తులంతా మేకపిల్ల మెడపై తట్టిచూచారు. “బాగుం దంటే బాగుంవన్నారు” ఆ మేకపిల్లనే బలిగా నిశ్చయించుకున్నారు. పాపం కిరణునికి ఇవి ఏమీ అర్థంకాలేదు. తండ్రి దగ్గరకు వచ్చాడు.

“తండ్రి బలి ఎవరికి” అన్నాడు విచారంతో. “అమ్మవారికి” అని బదులు చెప్పాడు తండ్రి “బలి ఇవ్వకపోతే” అని అంటుండగా “ఛా! తప్ప నోరుముయ్యి బలి ఇవ్వకపోతే అమ్మవారు మూడు లోకాలు ముంచి పారేస్తుంది” “అయితే! ఎవరిని బలిస్తారు”

“ఇదిగో ఈ మేకపిల్లనే” అని అనేటప్ప టికి కిరణుని ప్రాణాలు పైకెగిరిపోయాయి. నిజంగా తన మేకపిల్లను బలి ఇచ్చినట్టుగా ఆతని కళ్ళకు కన్నట్టుంది. భయపడి వెంటనే కండ్లు మూసుకొని మేకపిల్లను కాగలించుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడ్వటం మొదలు పెట్టాడు.

కిరణ్ కు తండ్రి భావాలను మూఢ నమ్మకా లను చూస్తే ఒకవైపున నుండి నవ్వువస్తున్నది. మఠి యొకవైపున నుండి తన మేకపిల్లను చూస్తుంటే దుఃఖమొస్తున్నది.

నోరులేని జంతువులకు మనుష్యాభిప్రాయాలు ఏమీ తెలుస్తాయి. ఆమాయక జీవాలు. అమ్మవారికి తను బలి కాబోతున్నానని గ్రహించలేదు. కిరణుడు తనకొకట దుఃఖాంబుధిలో మునిగినాడని తెలియదు నిర్మలతన లేత చిగుళ్లను మేస్తున్నది. అయ

యక జీవాన్ని చూస్తుంటే కిరణునకు ఒకవైపు నుండి నవ్వు మరియొక వైపుననుండి కన్నీటిధారలు కారిపోతున్నాయి. మేకపిల్లను తీసుకొని పారిపోదామనుకున్నాడు. పంజరములో బంధింపబడ్డ చిలుక విధంగా వుంది. తల్లితండ్రుల ఆజ్ఞలనే ఇసుపమరల్లో పడి నలిగి పోతున్నాడు, కిరణ్.....

ఆ రోజు జాతర వుత్సవం. ఆడమగ విచక్షణ లేకుండా మద్యమాంసాలు మెక్కి చిందులు త్రొక్కుతున్నారు. తండ్రి పూర్తిగా మధ్య పికాచి బాహులలో బంధింపబడ్డాడు. తల్లి కిరణునివలె కొంచెము జ్ఞానురాలు. అందజీతోను చిందులాడక మధ్య మాంసాలను విసర్జించి ఒక మూలనుండి చూస్తున్నది. కిరణ్ మరియొక చోట నిలబడ్డాడు. జాతర వుత్సవం అమ్మవారి గుడికి సాగిపోతున్నది. కిరణ్ కండ్లనుండి నెలయేటి ప్రవాహం వలె కన్నీటి ధారలు పారుతున్నాయి. వుత్సవంలో సాగిపోతున్న వాయిద్యాలు మ్రోతలు చెవులు గింగును లెత్తుతున్నాయి.

కిరణ్ హృదయంలో విషాదము రేకెత్తుతున్నది.....
అమాయక జీవం మేకపిల్ల మెడలో ఆకులు కట్టారు. దానిచుట్టూ యమభటుల్లాగ కత్తులు పట్టుకొని గంభీరంగా సాగిపోతున్నారు, కటికవారు. మేకపిల్లను మానాడు కిరణుడు ఒక్కసారే కవ్యు" మని కేకవేశాడు. గబా గబా వచ్చి మేకపిల్లను కాగలించుకున్నాడు. మేకపిల్ల కంటినుండి కన్నీరు కారుతున్నది. తన చొక్కాతో తుడిచాడు. దగ్గరవున్న కటికవారు కిరణ్ ను మేకపిల్లనుండి త్రోసివేశారు. కిరణ్ నకు కోపం ఆగలేదు. వారితో కలబడటానికి సూలబోయాడు.

తండ్రి ఆజ్ఞ వెనుక తగ్గాడు.....
 చిన్నప్పటినుంచి తనతో ఆటలాడుతో పచ్చ గడ్డిలో విహరిస్తూ, లేత చిగుళ్ళను మేస్తూ కలయేటి ప్రవా

హంలో దాహం తీర్చుకుంటూ వున్న ప్రాణరాశి నోరులేని జీవం కటికవారి కత్తులకు ఎర ఆవుతున్నది. అమ్మవారికి బలి ఆవబోతున్నది.

.....అమ్మవారి ముందు మేకపిల్లను నిలబెట్టారు, డప్పులు వుషారుగా వ్రాయించుతున్నారు. కిరణ్ హృదయంలో వేయి కూలాలు పెట్టి పొడుస్తున్నట్టుగా ఆవేదన జెందుతున్నది.

మద్యమాంసాలు మెక్కి ఆలయంలో గంతులు వేస్తున్నారు. యమభటుల్లాగ మేకపిల్లను బలిచేయటానికి సిద్ధంగా కత్తులెత్తుకొని నిలబడ్డారు.

కిరణ్ తుద్యక్యాని చూడలేక పోయాడు శేతులతో కన్నులును ముసుగువైచు కొన్నాడు. మేకపిల్ల అరుస్తూ కండ్లనుండి కన్నీటి ధార కారుస్తుంది.

ఆజ్ఞ అయింది చంపమని కత్తులు పైకెత్తారు. కిరణ్ నిలబడ్డాడు, మేకపిల్ల బలి ఆవబోతున్నది. కిరణ్ పరుగుపరుగునా వచ్చాడు. మేకపిల్లను ఆవలకు త్రోసి దానిస్థానే నిలబడ్డాడు. మద్యము త్రాగి మదించిన యా కటికవారు ఇది గమనించలేకపోయారు. ఒక ప్రేటున కత్తులతో అతనిని బలివేశారు. మత్తెక్కిన తండ్రి సంతోషముతో చిందులు త్రొక్కాడు.

ఇది గమనించిన తల్లి హృదయం బద్దలయింది మేకపిల్ల ఆలాగే నిలబడి కన్నీరు కార్చుతూ అతని దేహాన్ని మూతితో తడుముతున్నది.

కథాంజలి
 అన్ని హిగ్గిన్ బాధమ్ము బుక్ స్టాల్సు
 లోను దొరకును. వెల్ 0-3-0